

Minisloupek k problematice PSI v ČR

Michal Rada

Ani v České republice není myšlenka katalogu informací veřejné správy nic nového. Pod jiným názvem se tu a tam objevuje ve vládních koncepčních dokumentech již od roku 2002. Postupem času se v koncepcích na ni nabalily velké balíky informací až k dnešnímu uvažování o jednotném informačním systému správních rozhodování, systému evidence přestupků, apod. Jednu z částí projektu katalogu (tak jak je zmiňován v materiálech týkajících se v článku zmiňované Směrnice EP č. 2003/98/ES, o opakovaném použití informací ve veřejném sektoru) se podařilo realizovat v resortu Ministerstva životního prostředí jako součást ISŽP (Informační systém životního prostředí) a od roku 2008 se intenzivně pracuje i na realizaci projektů skupiny INSPIRE (prostorové využití informací).

I u nás jsou za významné dokumenty v této oblasti považovány zejména Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/98/ES ze dne 17. listopadu 2003, o opakovaném použití informací veřejného sektoru (směrnice PSI), a Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/2/ES ze dne 14. března 2007, o zřízení Infrastruktury pro prostorové informace v Evropském společenství (směrnice INSPIRE). Obě směrnice byly transponovány do české legislativy - směrnice PSI novelizací zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, a směrnice INSPIRE novelizací zákona č. 123/1998 Sb., o právu na informace o životním prostředí.

Jako konkrétní příklady ucelenějšího přístupu lze zmínit to, že v této oblasti Ministerstvo vnitra zahájilo řešení dvou závažných aktivit - budování takzvané Digitální mapy veřejné správy (dále jen „DMVS“) a souvisejícího projektu poskytování služeb informační podpory veřejné správy nad touto mapou (projekt Informační systém DMVS) a řešení rozhodujícího strategického projektu v oblasti správy a užívání prostorových informací ve veřejné správě - koncipování státní strategie, resp. politiky státu v oblasti prostorových dat (státní geoinformační politiky). Ale jako u ostatních projektů českého e-governmentu musíme konstatovat, že v poslední době tyto aktivity spíše stagnují a teď není vůbec jasné, zda a kdy se dočkáme jejich skutečné realizace.

U nás naráží realizace katalogu na dva hlavní problémy: Jednak neexistuje ani odborná a ani politická shoda na tom, co by takový katalog měl obsahovat a jakým způsobem a kdo by měl informace do něj přenášet, a jednak prakticky není přílišná vůle ke sdílení informací s následným zavedením jakéhosi "úřednického precedentu", který by nutně musel vzniknout. Bohužel dnes neexistuje koncepce řízení e-governmentu a informační politika se řeší pouze na resortní úrovni bez jakékoliv vyšší koordinace, která by byla nezbytná k zavedení katalogu.

Lze přitom říci, že mnoho podkladových informací do případného katalogu dostaneme po zavedení všech připravovaných základních registrů a provázáním s také připravovanými systémy elektronické Sbírkou zákonů. ČR se pochopitelně v rámci Evropské unie na těchto tématech podílela, bohužel jsme velice nešťastně opustili, rozhodnutím tehdejšího ministra Johna, Evropský institut veřejné správy (EIPA), a tedy jsme přišli o jednu z významných možností se i naším výzkumem na těchto otázkách podílet.

Na závěr lze snad shrnout, že přestože původní myšlenka katalogů informací jak v rámci jednotlivých států EU, tak i napříč unií je teoreticky hojně politicky podporovaná, jaksi se nám to rozdrobilo do doslova několika desítek projektů budování informačních platforem (bohužel zase na výhradně resortních úrovních) a i na úrovni EU chybí v této oblasti sjednocovací prvek a jednotná koncepce.

Minisloupek je reakcí recenzenta na článek Aleše Pekárka.
14.10.2011